

tarca. Istotako se jim je posrečilo, premagati polkovnika Plummerja, ki je hitel mestu Makinging nasproti. Prilili so ga, da se je umaknil zopet nazaj. Toda Buri ga niso zasledovali, s čemur so napravili veliko napako. Vrhovni angleški poveljnik Roberts se se nahaja v Bloemfonteinu, kjer dela priprave za nadaljno vojskovanje.

Dopisi.

Od Sv. Trojice v Halozah. Naš vrli in neumorno delavni poslanec, Jožef Žičkar, je dobil te dni od ministerskega predsednika lastnoročno pismo, ki bode razveselilo vse revne Haložane. Zato prosim, da je v Vašem listu objavite. — Pismo slove: «Častiti gospod! Velikokrat že ste me opozarjali na veliko stisko in bedo revnih vinogradnikov v Halozah ter toplo priporočali, naj se jim zadostno pomore iz državnih sredstev.

Danes mi je čast sporočiti Vam, prečastiti gospod, da sem z odlokom z dne 20. marca št. 43.675 gospodu ces. namestniku na Štajarskem dal na razpolago 60.000 kron, ki se naj razdelé med revne Haložane, kateri letos silo trpé. Ob enem Vam naznanjam, da sem v dogovoru s poljedelskim ministerstvom zaradi obnovitve uničenih vinogradov.

Prosim, bodite prepričani, da bodem tudi zanaprej vso skrb imel za to važno zadevo in delal na to, da se tamošnjemu revnemu ljudstvu po moči odpomore.

Sprejmite, preč. gospod, izraz itd. Vam udani Koerber s. r. — Dunaj, 20. marca 1900.

Razsodni čitatelj naj sedaj sam presodi, koliko je resnice na onem, kar je pred kakimi 14 dnevi v liberalnem listu «Slovenski Narod,» nekdo iz Ptujja kvasil, očitajoč obema državnima poslancema za ptujski okraj, da «nič ne storita za Haložane!» Mislim, da to lastnoročno pismo ministerskega predsednika spričuje, da naš poslanec ni držal križem rok in ni molčal o naših potrebah.

Še ravno pri odhodu z Dunaja rekel je dotičnemu gospodu: «Skrbite za Haložane, drugače bodo gladu umrli ali se pa izseliti morali!» Odgovor je bil: «Ne bojte se, skrbelo se bode za nje!»

Iz vsega sprevidiš, dragi čitatelj, da je ministerstvo vso pozornost obrnilo na revne Haloze in je prepričano, da je tu potreba večje akcije, da se opustošeni vinogradi prenove.

Za vse to se pa imamo v prvi vrsti zahvaliti našemu poslancu g. Žičkarju. Bog živi njega in vse delavne poslance!

V kratkem se bo vršil, kakor čujemo, shod volilcev v Zavrčah. Prosim, da nam se v Vašem vrlem listu naznani dan shoda.

Iz gornjegrajskega okraja. V Lučah se ljudje pritožujejo, da odkar je knezoškofovo oskrbnništvo v Gornjemgradu vzelo naš kmetovski in občinski lov v najem, se godijo razne neljube nam stvari. Med drugim dotični uslužbenci razpolagajo in strupijo lisice s strihinom in sicer delajo to tako malomarno, da se nahajajo koščeki zastrupljenega mesa v bližini gospodarskih poslopij, pa tudi tik pota, kjer navadno ljudje in živina hodijo. Ker pa takega mesa ne uživa samo lesica, marveč tudi druge domače živali, še celo kure, se dela s tem ljudem velika nadloga. Evo jih dokazov! Jožefu Tlarniku p. d. Riharju v Podoclovleku poginil je pes, kojega je imel za domačo stražo, Jožefu Polanšku p. d. Vavdi, kmetu iz Podveže dva lovska psa, koja ceni 15—20 gld., in Jožefu Kolencu čevljarju iz Luče zopet lovski pes, kojega bi ne dal za 10 gld. Zastrupili so se, ko je bilo še dovoljeno po lovu s psi okoli hoditi. Še celo Janezu Logarju, knezoškofovemu gozd-nemu in lovskega pazniku, je min. leta njegov lastni lovski pes prav v njegovem stanovanju mesto podgan krepnil. Janezu Krivcu p. dom. Stogljaju v Podveži pa je poginila na dvo-rišču 25 do 30 gld. vredna presica, ko je

ravno imela devetero prascev. Dne 27. febr. pa je zgorej navedeni posestnik povabil gsp. Franca Zemljiča, učitelja iz Luče in njegovo družino. Spremil pa jih je tudi mali kužek pinč; kot vselej biti je hotel kot varuh pri svojem gospodarju, ali danes bil je nesrečen, komaj dojdejo do navedenih poslopij, čez par trenutkov je bil psiček mrtev. Zajcev pa ne vidijo uničiti in postreliti, ki kmetu učinijo toliko škode po sadunosnikih in njivah, gledajo le na to, da se lisice odstranijo, dolgo-uhci pa pomnožijo, meneč, se bodemo ložej kratkočasili na lovu, ker bo več divjačine. Saj je lov menda teh ljudi glavni posel, kakor se dan na dan vidi. Kmet pa nima druge pravice, da štibro plačuje pa fante k vojakom daje in da je vsakemu privandranemu ptujcu pokoren.

Dokler so domačini nadzorovali občinske in druge love, se ni slišalo takih pritožb. Občinske organe in orožnike pa prosimo, da posežejo vmes, da se še kaka večja nesreča ne pripeti in da se tem petelinom nekoliko grebeni prikrajšajo, ker jih tako visoko in ponosno nosijo.

Iz Ljutomera. Dne 19. t. m. je v Ljutomeru zborovalo politično in gospodarsko društvo. Udeležba je bila velikanska. Najboljši kmetje iz okraja in slov. tržani so pazno poslušali poročila svojih dveh zastopnikov.

Državni poslanec č. gsp. dr. Gregorec je žrtvoval počitek dveh noči, da je mogel priti. Že tri leta državni zbor skoraj nič ne dela. Vse je razburjeno. Nemci so že tako daleč zašli, da največjega sovražnika Bismarka takorekoč molijo. Nemški državni poslanec se je predrznil javno v zbornici trditi «pruski kanoni bodo v Avstriji red napravili.»

Zarad tega se je začelo v Avstriji nekoliko daniti. Višji krogi spoznajo, da tako ne sme dalje iti. Jezikovna vprašanja se morajo rešiti. Ko se ta zadeva na Češkem uredi, pridejo na vrsto tudi druge dežele, tako se je izrazil ministerski predsednik. Zato moramo imeti Slovenci skupen in jasen program. Tak program je govornik že pred leti izdelal in člani slov. kršč. kluba so ga vsi podpisali. Po tem programu zahtevamo Štajarski Slovenci tiste pravice, katere že imajo Nemci na Češkem. Mi hočemo imeti šolstvo popolnoma v svojih rokah; toda pri nas le Nemci gospodarijo. Učitelj le tisti naprej pride, kateri svoj narod zataji, kateri nemškutar postane. Denar ima deželni odbor v rokah; on skrbi le za Nemce, Slovincem samo kako kost vrže, da naj jo glodajo. (Kaj zahtevamo, je izraženo v resolucijah).

V južni Afriki se Buri-kmetovalci bijejo z Angleži zavoljo zlatih rudnikov. Mi Slovenci smo Burom podobni, naša lepa zemlja vabi nenasičene sosedé, da bi se nje polastili. Mi se vojskujemo, pa ne brezupno, brez zaveznikov kakor Buri, katerim ne pride nihče na pomoč. Nam Slovincem bodo pomagali Čehi in drugi Jugoslovani. Slovensko zemljo je Gregorec branil dokler je mogel in če je morebiti zadnjokrat med nami, naj ga vsi volilci v spominu ohranijo.

Sledi živahna pohvala in živio-klici.

Drugi govornik deželni poslanec dr. Rosina govori o ljubezni Gradčanov do Slovincem. Za nas ne storijo nič, pač pa veliko proti nam. Z našim denarjem podpirajo 'Südmarko', 'Studentenheim' v Celju in enako hočejo tudi v Ptujju za 'Studentenheim' ustanoviti stipendije, da bi tako toliko več dijakov ponemčili.

Kakor gobe se vzdigujejo nemške sulfuranjske šole po južnem Štajarskem, katere deželni odbor na vse načine podpira. Slovenci plačujemo davek, a Nemci porabijo to kaso v to, da koristijo Nemcem, a škodujejo Slovincem. V Gradcu ne dosežemo popolnoma nič, slov. deželni poslanec mora toraj že zadovoljen biti, če prinese zdrav hrbet domov.

Vsi zborovalci so za to, da se deželni poslanci ne udeležijo več deželnega zborovanja, dokler se najvažnejše zahteve Slovincem ne izpolnijo.

Oba govornika sta govorila navdušeno, prepričevalno; vsi zborovalci so njima hvaležni za njune lepe besede, za njihovo požrtovalno delovanje v prid Slovincem. Takih shodov si še več želimo!

Iz Slovenske Bistrice. (Streljanje proti toči.) Odkar smo tukaj pred štirimi leti začeli s streljanjem proti toči in imeli dobre uspehe, ako se je o pravem času začelo streljati, se je čedalje bolj razširilo streljanje, posebno po Laškem, kjer je lani že 3000 strelišč v zgornji Italiji delovalo. Tam je že tudi bil shod strelcev 8. nov. v Kazali in vsi navzoči, — bilo jih nad 600 — so potrdili, da so se s streljanjem ubranili toče. Naša vlada se je doslej za to prav malo brigala. Šele po tem shodu na Laškem je poljedelsko ministerstvo pozvedavalo pri učej-njajkih osrednjega meteorološkega zavoda na Dunaji, kaj oni menijo in ali se res da s streli uplivati na oblake. Ko je ravnatelj zavoda potrdil, da to ni nemogoče, je štajarski deželni odbor v zvezi z vlado sklenil, postaviti ob južni strani Pohorja 40 strelišč in jih preskrbeti z vso potrebno upravo, ako se tamošnji vinogradniki obvežejo, da prevzamejo stroške za smodnik in strelsko osobje. Okrajni odbor je torej sklical shod, ki se je vršil dne 22. t. m. Navzoči so z veseljem na znanje vzeli namero deželnega odbora in je 30 posestnikov se podpisalo, da hočejo skrbeti za smodnik in streljanje. Potem so volili odbor, da vse potrebno ukrene, odbor pa je po nasvetu gsp. Stigerja izbral predsednikom gsp. dr. J. Vošnjaka in sklenil, da se zaradi stroškov za smodnik obrne do vlade in štajarske hranilnice za podporo. Vsako strelišče dobi svojo kolibico s prostorom za strelce in od tega po steni ločenim za topniški podstavek iz lesa in 4 metre visoki železni nadstavek, skozi katerega se strelja, nadalje pet iz železa kovanih ne litih topičev, 40 cm. visokih. Smodnika se nabaše po 15 deka za vsaki strel, vžge se z navadno zažigalico brez vseh umetnih priprav, ki so nepotrebne in nepraktične. Smodnik se vsiplje v topič, ne da bi se zabijal, še papirja ni treba nanjga pritiskati. Na ta način ima strel najmočnejši učinek. V tovarni za železnino Greinitzevi pri Brucku je že lani vodja gospod Sušnik delal poskuse, kateri aparati najbolj uplivajo na oblake in takšne bo zdaj postavil na teh deželnih streliščih. Prepričani smo tukaj, da nas bo streljanje obvarovalo toče in potem bo tudi vlada obračala večjo pozornost na to stvar in smodnika ceno tako znižala, kakor je italijanska vlada že lani storila. Tam so posestniki dobivali smodnik po 13 kr. kg., nas je pa stal 45 kr., torej več ko trikrat toliko.

Iz ptujске okolice. Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptujju. V V. društvenem letu 1899/900 ima v odbor izvoljene gospode: Franc Lah, predsednik. Čast. gsp. P. Lenard Vaupotič, podpredsednik. Anton Majar, tajnik. Jožef Krivec, blagajnik. Franc Ver, knjižničar. Janez Kranjc in Franc Ribič odbornika. Ant. Bohak in Franc Toplak, namestnika. Društveni knjižnici je tudi precej število knjig, katere so darovali dobrotniki društva. Čast. gosp. Fr. Sal. Gomilšek, kaplan v Jarenini, ustanovitelj društva in domači rojak 71 knjig. Slavna šolska knjižnica ptujске okoliske šole 48 knjig z 68 deli. Č. gosp. P. Alfons Svet, gvardijan v Ptujju 45 knjig z 86 deli. Slavna Slovenska Matica v Ljubljani 18 knjig z 20 deli. Čč. gg. bogoslovci v Mariboru 12 knjig z 35 deli. Slav. družba sv. Mohorja v Celovcu 11 knjig z 25 deli. Gosp. † Luka Kunstek bivši profesor v Ptujju 12 knjig z 17 deli. g. Franc Bezjak, učitelj na Slatini domači rojak 11 knjig z 16 deli. Gosp. Janez Dolinšek 10 knjig. Slavna družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 8 knjig z 11 deli. Gosp. Silvester Šentjunc organist v Ptujju 6 knjig. Gsp. Anton Kosi učitelj v Središču 5 knjig z 23 deli. Č. g. P. Lenard Vaupotič, kaplan v Ptujju 4 knjige. Č. g. P. Karol Belšak kaplan v Ptujju 3 knjige z 5 deli. Gosp. Gregorič v Ptujju 3 knjige z 19 deli. Gosp. Janez Merc

uradnik v Ptuj 2 knjigi. Gosp. dr. Brumen odvetnik v Ptuj 1 knjigo. Gosp. Franc Lah 1 knjigo. Gosp. J. Kaučič 1 knjigo z 7 deli. Gsp. Janez Kolarič 1 knjigo. Odbor društva je z društvenim denarjem kupil 87 knjig z 108 deli. Vseh knjig skupaj je 359 z 440 deli. Iskrena hvala gg. dobrotnikom in slavnim družbam za darovane knjige. «Bog jim tisočero povrni!» Društvo je naročeno na raznovrstne časnike. Torej lepega berila dovolj. Domači rojaki, kateri še niste udje društva, dajte se upisati, udnina je mala; le 1 krono za celo leto. Potem pa berite radi časnike in raznovrstne knjige. Dobiček bode Vaš in obilen. Društvo si je izbralo prelepo geslo: «Vse za vero, dom, cesarja!»

Od nekod. (O sadjarski in vinarski šoli v Mariboru.) Dragi bralci »Slov. Gosp.«, gotovo vam je znano, da se je vršil na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru zmladletostni tečaj s poukom od 5.—17. sušca. V ta spomladanski tečaj so bili večinoma vsi brez izjeme sprejeti, kateri so se oglašili zanj. Poučevalo se je v treh strokah in sicer: 1. o vinarstvu sploh vse, kar se tiče spomladanskega obdelovanja v vinogradu, v trtnici in v kleti. 2. O sadjarstvu, kako se sadno drevje snazi in okulira in kako se pomore do rodovitnosti drevesa. Potem, kako se gnojji, vodeniko odstrani in kako se drevo zavaruje proti nadležnim mrčesom in da se drevo lahko cepi na pet načinov in sicer: 1. na razklat, 2. v žleb, 3. z golago, 4. v kopulacijo in 5. za kožo, kar je nas silno zanimalo. 3. Kar zadeva cestarje, kako se drevje ob cestah in potih sadi itd. Imenitni in koristni so bili pouki v te tri stroke spadajočih opravil. Udeleženci tega tečaja so se lahko marsikaj priučili in naučili, kar se silno potrebuje in je važno za nas vingradnike in sadjarje. Vsak udeleženec, kateri je imel le količkaj resne volje se kaj naučiti, se je lahko v tem tečaju naučil in praktično izobrazil, kar tudi vsakemu potrjuje spričevalo, ki ga je dobil. Poučevalo se je v slovenskem in nemškem jeziku. Vinarski pouk je bil večinoma slovenski; pa zakaj bi ne bil, saj v tem tečaju ni bilo več kakor sami 4 Nemci, ki niso razumeli slovenski; a nad 30 je bilo nas Slovencev. Poučeval nas je o vinarstvu gosp. Blažovič, kateremu izrekamo na tem mestu pristrčno zahvalo za večinoma slovenski pouk. Velika krivica se nam pa je godila na sadjarski in cestarski stroki. Celi pouk je bil v blaženi nemščini in samo zavoljo štirih Nemcev. To je čudno! Razlagal in tolmačil je seveda tudi nek učenec iz tretjega leta v mili nam slovensčini, pa le površno. Saj še redni učenci niso mogli popolnoma razumeti tega nemškega učitelja, ker je govoril v pruskem narečju. To je bilo res hudo za nas udeležence, ker so besede in pouk romale od Poncija do Pilata, predno smo zvedeli kaj in kako da je. Ali ni to huda krivica za nas Slovence, da nam vsiljujejo nemške učitelje na tako imenitno in koristno šolo, kakor je sadjarska in vinarska v Mariboru. Kdo drugi jih redi in plačuje, kakor naša slovenska domovina in ž njo naš ubogi kmet, ki potrebuje slovenskih učiteljev in šol, da jih razume. Prosimo torej g. poslance, naj storijo svoj korak, ako je mogoče in naj prosijo za slovenske učitelje na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru in drugod. S tem bodete nam Slovincem priborili veliko pomoč, katero silno potrebujemo. Res koristne in hvalevredne so take šole, pa le tedaj, ako se v maternem jeziku poučuje, a ne v švabskem. Skoraj nobene zahvale torej ne moremo izrekati učitelju gsp. Luksu, katerega smo le malo razumeli ali pa skoraj popolnoma nič. A večjo zahvalo so zaslužili tolmači tretjega leta, ki so nam slovensko tolmačili, da smo jih še kaj dobro razumeli. Še enkrat vprašam: ali ni za nas Slovence velika krivica nemški učitelj, kateri potrebuje tolmača, predno vemo, kaj nas poučuje na naši slovenski zemlji? Tako ne sme nadalje več biti! Obljubilo se nam je, da bode letos še en letni tečaj na 6 dni,

v katerem se bo poučevalo, kako se poleti ravna in obdelava vinograd, kar bode silno važno za kmete in viničarje. Želimo, da bi se zanj oglašilo mnogo viničarskih sinov. Toliko mislim, da mi je bilo dolžnost spregovoriti častitim bralcem »Slov. Gospodarja«, da bodo vedeli, kako in kaj se vse dogaja na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru.

Iz kozjanskega okraja. Zopet nam je dana prilika, da pokažemo cenjenim bralcem »Slov. Gosp.«, kako nas radi imajo doli v Brežicah pri okr. glavarstvu. Le strmite in čujte, kaj bodedo letos pripovedovali o pozivnih listih za vojaški nabor. Lani smo spregovorili na tem mestu hvalno besedo c. kr. okrajnemu glavarju v Brežicah, ki nam je poslal popolnoma slovenske pozivne liste. A glejte, ta pohvala ga je tako zmešala, da nam je letos poslal pozivne liste za vojaški nabor popolnoma nemške. Opozarjamo ob tej priliki vse gg. župane narodnjake našega okraja, da je bila njihova sveta dolžnost, da bi poslali nazaj nemške pozivne liste, a tega niso storili. Mi Slovenci smo pač pohlevne duše, ki vse voljno potrpiamo. Toda od zdaj naprej, če ne bodo gg. odpošiljali na c. kr. okrajno glavarstvo in zahtevali slovenske, bodedo pa mi storili svoj korak v sramoto županom in vedno pošiljali samonemška pisma nazaj.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz šole. Učiteljem na Makolah sta imenovana ondota začasna učitelja Oskar Žolnir in Štefan Kos. Začasni učitelj Friderik Marinič pri Sv. Marku je postal učitelj istotam. Učiteljem na šoli v Zavrču je postal tamošnji začasni učitelj Jožef Troha, učitelj pri Sv. Andreju v Slov. gor. je postal gosp. Alojzij Majcen. Gosp. Karol Pribil od Sv. Antona v Slovenskih gor. je postal učitelj v Črešnovcah, začasna učiteljica gđc. Ljudmila Lilek je postala učiteljica pri Novi cerkvi, začasna učiteljica v Reki, okolica Maribor, je postala istotam učiteljica.

Cvrček in mariborski Nemci. Solnce je plavalo že visoko nad Slovenskimi goricami. Mariborski nemški očetje pa so leno vstajali iz svojih toplih postelj. Prvi njih korak je, kakor navadno k oknu, da z zapanim očesom pogledajo, kakšno je vreme. Toda zadnji petek so se jim začele oči na stečaj odpirati... Kaj pa je? No, na ogljih so slovenski lepaki in na njih se naznanja, da se bo v soboto v Narodnem domu predstavljaj Cvrček, ali kakor sami tako ljubko izgovarjajo: Svrček ali tudi Kvrček. Tedaj pa se je vznemirila kri in zaprile so smrt lepakom. In res kmalu na to so že hodili mestni uslužbenci po ulicah, obstajali pred slovenskimi lepaki ter jih v potu svojega obraza trgali raz ogle. Istega dne zvečer so prepovedali tudi igro. A Kvrček bo se vendar le igral in sicer dne 1. aprila. Na svidenje!

V učni odsek deželnega zbora štajarskega sta izvoljena tudi ptujski župan Ornik in šentpeterski bivši župan Lenko. No, z njima se gotovo ne bode začela za štajarsko šolstvo nova doba!

Vlada je predložila deželnemu zboru štajarskemu uravnavo Mure od Kellersdorfa do Mute na štajarsko-ogrski meji.

Cesarjev spomenik. V novem mariborskem perivoju Franc-Jožefovi nasadi se je postavil cesarju lep spomenik. Na marmornati sohi počiva avstrijski orel. Na podstavi je zapisano, da se je perivoj nasadil v spomin 40letnega cesarjevega vladanja. Zanimivo pa je, da mariborski nemški list in mariborski občinski zastop o tem popolnoma molči. Seveda načelnik mestnega olepševalnega društva Kokošinek jim ni pogodu, ker je govoril proti Bismarkovi ulici. Gotovo je tudi, da se spomenik ne bo slovesno odkril,

dočim bodo obdržavali cele procesije skozi Bismarkovo ulico, ko bodo prve tablice pribite.

Na god sv. Jožefa so se stepli fantje prav grdo na Bučah, ravno ko se je vršila popoldanska služba božja. En fant jim je ušel v cerkev, a fantje so udri za njim in metali kamenje v cerkvena vrata in s plankami tolkli po njih, da je bila groza. To je žalostno za našo mladino, ki si upa motiti službo božjo na tako sveti dan s pretepom in ubojem. Enega fanta so hudo zrezali. Kazen jim bode gotovo ostra in so jo tudi zaslužili, ker tako sveti dan skrunijo s pretepom in ubojem.

Prekanjen tat. Minuli teden je neki uzmovič pokradel vino iz hrama v Pijevicah bučke župnije posestnici Uršuli Bokalič na Pilstanju. Pretkan je bil uzmovič, vino je vzal, dodal vode, da je bilo tekočine vedno enako v sodu. Takih uzmovičev je res malo, da bi vzeli, zmanjkalo pa nič.

V Slovenski Bistrici sta izvoljena Talijan Jakob Versolati načelnikom, Slovenec Franc Pecold načelnikovim namestnikom krajnega šolskega sveta, a oba sta obljubila, da bosta skrbela za nemštvo v šoli. Stiger pa jih je za te besede blagoslovil.

Pri Sv. Marjeti niže Ptuja se je sestavil novi krajni šolski odbor, ter si izvolil načelnikom č. g. župnika A. Šuta. Odstopivšemu načelniku g. T. Miklu izrazil je odbor enoglasno zaslužno zahvalo za njegovo 27letno delovanje kot načelnik. Ta izjava se je sprejela v zapisnik.

Poštarne razmere na Ponikvi. Mnogo let smo imeli Ponkovičani pri poštnem uradu v nemškem in slovenskem jeziku poštarne nakaznice. Sedaj pa ima poštni urad v Ponikvi samo nemške poštarne nakaznice. Poštar upraviteljica v Ponikvi je zaljubljena v nemščino.

Protiv šnopsarjem je nastopilo tudi celjsko okrajno glavarstvo. Zapovedalo je, da se v soboto od 5. ure popoldne in v nedeljo do opoldne ne sme več točiti žganje. Posenmanja vredno!

Nek agent sprejema okoli Marenberga in Dravograda naročila na različne srečke in se imenuje agenta znane monakovske tvrde Fischer in sodr. Pozor, ker ta človek nima s tvrdko nobene zveze.

Cezanjevska šola pri Ljutomeru stoji že nad 20 let v znamenju pravde. Sedaj je prišlo tako daleč, da se je Stara cesta dala izšolati in staviti bosta se morali dve šoli. Stroški bodo ogromni, a niti v Cezanjevcih, niti v Stari cesti ne bo mogla šola tako prosperovati, kakor bi lahko, ako bi bila v Cezanjevcih skupna štirirazredna šola. V večrazrednici je pouk celo drugačen, nego v eno- ali dvorazrednici. Zraven pa še preti nevarnost, da se vsede na Stari cesti sulferajnski zmaj. Mi še bomo govorili o celi zadevi natančneje, a že danes kličemo Cezanjevcem in Stari cesti: Zjedinite se in ne delajte si velikih nepotrebnih stroškov!

Ustrelil se je v Celju infanterist 87. pešpolka Avgust Plesivčnik iz Pliberka na Koroškem. Vzrok nezadovoljnost z vojaško suknjo.

V vodo je skočil v Gradcu osemdesetletni starček Franc Krajner. Počakal bi pač lahko naravne smrti.

Na praznik sv. Jožefa umrla je v Spodnji Pristavi po kratki in mučni boleznii občespoštovana posestnica Jul. Pušnik, roj. Salobir. Dopolnila je 22. prosinca komaj 23 leto svojega življenja. Spremljala je rajno na pokopališče brezštevilna množica ljudstva. Sijajnejšega pogreba še ni bilo.

Slovstvo. Ravnokar je izšla 2. številka bogoslovnega lista »Voditelja« in se jutri razpošlje.

Gimnazijec-samomorilec. V soboto dne 24. t. m. se je v Mariboru ustrelil tretješolec Franc Bernardi, sin visokospoštovanih starišev v Sp. Dravogradu. Vzrok je bil strah pred kaznijo. Slabi tovariši so ga zapeljali, da je vstopil v tajno nemško-nacionalno